Написав Леонід Волинський
Субота, 25 серпня 2018, 15:53

ДО ВІЧНОГО ДОМУ

Далеко далеко – за обрієм синім
Куди я думками долинуть не в силі
В просторі безкраїм , я знаю про те
Стоїть в своїй славі – Місто Святе

З долини Земної , до його порога
Лежить та вузенька , терниста дорога
Хоч поруч немало є інших доріг
Вона лиш веде на Господній поріг

Вона є пряма – а прямі всі дороги
Ведуть через гори , долини ,пороги
Крізь хащі , болота , колючі тернини
Нелегка вона для земної людини

На ній колючки , що впиваються в душу
На ній рясні зливи , морози і суші
І зради , і болі , на ній є вагання
І ніч на ній є , є прекрасне світання

Лежить ця дорога крізь муки і болі
Лежить в площині лиш Господньої волі
Хто нею пішов , заблудитись не зможе
Є знаки на ній – керівництво – це Боже

Вона як і всі , для людини дороги
Таїть і загадки , таїть і тривоги
Та лишень одне , не таїть вона , те
Кінець в ній блаженний – Місто Святе

Кінець там і болям , кінець і тривогам
Назавжди спочинуть там зранені ноги
Душа там спочине , прийме насолоду
Зіллється навіки з спасенним народом

В цім світі є й інші – широкі дороги
Нажаль не ведуть вони в Божі чертоги
Ведуть в міражі , до пустої мети
Не дай нам Господь , щоб по ним нам піти

Стежиною Правди веди за собою
Хай гірко , хай тяжко , лиш бути з Тобою
З Тобою і гірке солодощем стане
З Тобою від корня відтяте не зв’яне

В Тобі і вдові є підтримка і доля
В Тобі й сиротина як пташка на волі
З Тобою не страшні земні всі стихії
На крилах піднімеш - це крила Надії

З Тобою і в горі душа у спокої
І радість з Тобою - це радість удвоє
З Тобою Життя , боротьба , перемоги …
Не знаю я кращої в Небо дороги.